

Τί δ' ἦτ' αὖ εἶν ὑμπεδῶν ; οὐκ ἔδ' ὀ-
 πως
 Οὐ τ' Παλαμίδην ψυχρὸν ὄντ' ἀρχυέ-
 ται.
 Τὰ δ' ἦτ' αὖ αὐτ' προσαγαγίμην δεά-
 μαι
 Εὐφάδα. πῶ καὶ νῦν Ἑλένη μιμήσομαι.
 Πῶπως ὑπάρχει μοι γυναικεία σολή.
 Γω. Τί αὖ σὺ κυρκανᾶς; ἢ τί κοιμύλλεις ἔ-
 χων;
 Πικρὰν Ἑλένην ὄψ' ἄχ' εἰ μὴ κοσμίως
 Ἐξεῖς ἕως αὖ τῆς Πρυτάνεων τίς φανῆ.

A Quid verò esse posset impedimento, non est quo-
 modo
 Non Palamedem frigidum existentem non e-
 rubescat.
 Qua verò ipsum adducerem fabula?
 Ego scio, nouam fabulam, Helenam imitabor.
 Proxus adest mihi muliebris amicitus.
 MV L. Quid rursus tu moliris, vel quid machi-
 naris?
 Amaram Helenam videbis citò, nisi modestè
 Te habebis, donec supremorum magistratum
 aliquis apparuerit.

ΒΟΥΡΔΙΝΥΣ. Ἰλλος.] σπειλὸς, σραβὸς, τυ-
 φλός. Προσδεδῶν.] Εὐειπίδην, ὅστις ἐδέσσω ἐπ' ἀνέρ-
 χεθ'. Ἄν εἴη ἐμποδῶν.] ἐμποδίζοι. Ψυχρὸν ὄντ'.]
 ἐπὶ τῷ κατὰ χλευάζει ὁ Δεισοφάνης τινὸς τῆς τραγωδιῶν
 τ' Εὐειπίδης, ἐκ ἧς εἰσῆγαγον τ' Παλαμίδην τ' αὐτῷ
 παθήματα ὁδύρομνον. Ψυχρὸν δὲ καλεῖται τὴν ψυ-
 χρότητα καὶ ἀπειροκαλίαν αὐτῆς τ' τραγωδίας. Ψυχρὰ
 γὰρ λέγονται τ' ἀπειρώς γραφέντα, καὶ τὸς ἀκροῦσας οὐ
 παροξύνοντα, ἐδ' ἐπεγείροντα, οὐτ' ὀπ' ἀρεσίαν τινα
 ὀπ' φέροντα. Προσγαγίμην.] προσελοκίμην, πορ-
 τρεποίμην, παρομοίμην ἂν δράματι. Καίμην.] νεάν
 τινα τραγωδίαν. Σολή.] ἐδέης, ἰμάτιον γυναικείον,
 ὡς ἡ μιμῆσαι, δι' ἡ δὲ αὐτῶν τῶν Ἑλένης, γυναικεία
 οἶον. Τί αὖ σὺ κυρκανᾶς, ἢ τί κοιμύλλεις ἔχων;]
 ἑστὶ τὶ κακοτεχνεῖς, τὶ μηχανᾶς, κατὰσκευάζεις κακόν,
 καὶ τὶ ἀειβλέπεις. καὶ μεταφορᾶν. κυρκανᾶν γὰρ κυρίως
 σημαίνει δεικνῆν, τὰ ἄρα σεν. κοιμύλλειν δ' ἔστιν ὁ ἀει-
 βλέπειν. κύλα γὰρ τὰ ἐπ' αἰῶν τῆς ὀφθαλμῶν ὀνομάζει. οἱ
 δὲ, τὸ ἀεισπρέσθαι καὶ δεικτεῖν ἀειβλεπόμνον, ἀλ-
 λοὶ δὲ, φθονεῖν. κοίνας δὲ καλοῦσιν ἐν Αἰθιοπία τὰ
 πεποργμῆα ἐκ τῆς φύλων τ' δένδρου σκευῆ, καὶ φορμοί.
 Πικρὰν.] χαλεπῶς ἔχει καὶ δυσάρεστον. Ἐξεῖς.] προ-
 θέσεις κοσμίας, καὶ παρέξει αὐτῷ εὐάριστον εὐτακτόν τε.

τῶν Πρυτάνεων] τῶν ἀρχόντων.
 BISETVS. Ο δ' ἐδέσσω.] ἑστὶς ἢ εὐειπίδης
 οὐδέπω με ἐλευθερώσων ἢ λ. θε. κατ' ἄλλαι.] τ' ῥήμα-
 τος. ὑμπεδῶν δὲ, τὸ ἐμποδῶν. τί ποτ' ἂν εἴη τὸ κάλυ-
 μασι, τὸ κωλύει πῶ ἀπὲ παροξίας; Αἰχμῆς.] τινὲς κα-
 κηφοτόν τι δεικ' τούτων νοεῖσαι νομίζουσιν, ἀλλ' ἴσως τ'
 το λιποτόν ἀπλῶς, ἀντὶ τ' ἀιχμῆσαι δεικ' ἄραν ψυ-
 χρὸν Παλαμίδην, τῶν δὲ ἐμὲ τ' Μυσιλοχόν, ὅς τ'
 Παλαμίδην ἐν τῇ γραφῇ μου, καὶ τῇ ἀρχαίᾳ τῇ πρὸς αὐτ'
 πεμφθείση ψυχρὸς ἄραν ἐμιμήσαμην. διὸ νῦν καίμην
 Ἑλένην μιμήσομαι, ἕως τὸ πρᾶγμα βέλτιον ἐμοὶ χω-
 ροῖν. καίμην δὲ νῦν λέγει, ὅτι τ' αὐτὸς Εὐειπίδης ἐδ'
 ποίησε δράμα, ὃ Ἑλένην καλεῖ. Τί κοιμύλλεις ἔχων.]
 τί ἀειβλέπεις; ἢ κακοτεχνεῖς; ἢ ὃ ἔχων, Ἀπικῶς ἀειβ-
 τόν. κοιμύλλειν, ἀειβλέπειν. οἱ δ' τὸ ἀεισπρέσθαι, καὶ δια-
 τεῖβειν πεισβλεπόμνον. κύλα δ', ἀκροῦσας καὶ τ' Εὐ-
 επᾶθιον, τὰ ἔσθ' τὸς ὀφθαλμοὺς, ὀπ' οὐλία δ'. ἰα' ἐπά-
 νω τῆς ὀφθαλμῶν λέγει. ὄθεν τὸ κυλοιδίαν, ἢ ἰα' κύλα οἰ-
 δέιν. Θεομειδὸς εἰδ. α.
 οἱ δ' ἔσθ' ἔρωτος Διὸς καλοιδίοντες.
 ἐν τῷ δὲ τῶν πῶ λέξεως ἐτυμολογίαν δεικ' δύο ἄλλ' μέ-
 τρε χᾶρει ἴσως γέγραπθ'. Πρυτάνεων.] περὶ τούτων
 ἢ δ' ἢ δεικ' πλειόνων εἶρη.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ, ὡς Ε-ΛΕΝΗ.

MNESILOCHVS vt HE-LENA.

Μν. Νείλου μὲν αἶθε καλλιπαρθένοι
 ροαί,
 Ος ἀπὶ θίας φακάλο Αἰγυπτοῦ πῆ-
 δον
 Λακίης νοτίζῃ μπλασορμαῖδον λεῶν.
 Γω. Πανοῦργος εἶ νῆ πῶ Ἐκάτην πῶ φωσφό-
 ρον.
 Μν. Εμοὶ δ' γῆ μὲν παρῖς ἐκ ἀνώνουμος,
 Σπάρτη πατῆρ δὲ Γλωδάρως. Γω. Οἷ γ' ὠλε-
 σθε
 Πατῆρ ἐκείνός ἔστιν; Φρυγῶν θίας μὲν οὐδ'.
 Μν. Ἑλένη δ' ἐκλήθη. Γω. αὐθις αὐ γίγνη
 Γωη,
 Πεῖν τ' ἐπέως δουραὶ γυναικίσεως θί-
 κην.

MVL. Nili quidem hac pulchra virgines
 fluentes sunt,
 Qui pro caelesti plania Aegypti solum
 Candida humectat, & irrigat nigrum poru-
 lum.
 MV L. Scelestus es per Hecaten luciferam.
 MN. Mihi verò terra quidem patriis non igno-
 bilis
 Sparta, pater verò Tyndarus. MV L. Tibi δ' ὀ
 pernicies
 Pater ille est, Phrynondas immò.
 MN. Helena verò appellata sum. MV L. Rursus
 sis fœmina,
 Priusquàm alterius des simulationis muliebris
 rœnas?